

ѣдемъ, състои отъ зрънца; но виждѣте що е удиви-
 телно: сѣко таквози зрънчеце е ейчеце, отъ което
 трѣба да излѣзе рыбка. За да хвърлятъ икра, скум-
 бринтѣ плаватъ на таквизи голѣмы стада и вървятъ
 тѣй гѣсто, щото на нѣкои мѣста могатъ да се гре-
 бѣтъ съ мѣдници. Предъ стадото на скумбринтѣ
 плава *водачь*, а подирѣ му пълнитѣ съ икра женскы
 скумбрии, които се трижатъ и натискатъ о мореката
 трѣва, о брѣга и други предмети, за да изетискатъ
 изъ себе си икрата т. е. ейчицата; тѣзи ейчица за-
 лѣпватъ о трѣвата, или о друго нѣщо и скоро изъ
 тѣхъ излазятъ дребны рыбки. Една скумбрия снася
 до шестдесетъ хыляды зрънца икры, т. е. ейчица
 но има и таквизи рыбы, които снасятъ до единъ ми-
 lionъ ейчица. Голѣмо множество отъ тѣзи ейчица
 погинва отъ зло време и отъ различни рыбы, които
 се хранятъ съ тѣхъ; погинва и голѣмо множество
 дребны рыбки, защото почти сичкытѣ рыбы сѣ хы-
 щны: тѣ съ зѣбытѣ си ловятъ червейчета и рыбки
 и, безъ да ги дѣвчатъ гълтатъ ги. Тѣй се храни и
 скумбрията. Любопытно е да се научимъ какъ дыше
 скумбрията въ водата? Сичкытѣ животны, които по-
 знаваме, освѣнь рыбытѣ и насѣкомытѣ дышатъ съ
 дробъ (джегеръ), който въ нашитѣ гърды поема и
 испуца отъ себе си въздухъ, като ковачкы мѣхъ,
 когато растѣгатъ и притѣгатъ. Рыбытѣ поематъ
 въздухъ отъ водата и дышатъ не съ *дробъ* но съ
хрѣлѣ; водата влазя въ устата на рыбата, а излѣзва
 чрѣзъ хрѣлѣтѣ ѿ, въ които оставя нуждныя за ры-
 бата въздухъ. Ако можѣше, като насъ, рыбата да
 дыше съ дробъ, тогасъ тя можѣше да не умира на
 сухо; а съ рыбата какво се случва? Кога извадятъ
 скумбрията изъ водата, тогасъ хрѣлѣтѣ ѿ скоро